Rocznik 1933. Nr. 45.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 11-go listopada 1933 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, kierownik biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 23 października 1933 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

(Monitor Polski Nr. 251, poz. 267 z dnia 31 października 1933 r.)

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932) — ustalam na miesięc listopad 1933 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Za Ministra Skarbu:

(—) Adam Koc
Podsekretarz Stanu.

2.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu

z dnia 30 października 1933 r.

o sprzedaży wyrobów tytoniowych.

(Dz. Ust. Rz. P. Nr 87, poz. 676 z dnia 31. października 1933 r.

Na podstawie art. 4, 5, 6 i 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27. października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 617) zarządzam co następuje:

§ 1.

Uliczna sprzedaż wyrobów tytoniowych oraz sprzedaż tych wyrobów w pomieszczeniach dworców kolejowych i autobusowych wymaga zezwolenia urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych.

Inne rodzaje sprzedaży wyrobów tytoniowych nie wymagają zezwolenia.

Przez uliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych rozumie się sprzedaż tych wyrobów w budkach, skrzynkach, kioskach, automatach ulicznych, sprzedaż ruchomą na ulicach i placach i t. p.

§ 2.

Zewolenia, o których mowa w ustępie pierwszym § 1 mogą być nadawane tylko osobom,

wymienionym w art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27. października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 617).

Nadanie zezwolenia następuje przez doręczenie dokumentu wskazującego:

a) podstawę prawną udzielenia zezwolenia,

b) osobę, której daje się zezwolenie,

c) miejscowość i punkt, w którym sprzedaż ma być wykonywana,

d) termin rozpoczęcia sprzedaży,

e) czy zezwolenie daje się bezterminowo, czy też na czas określony.

Zezwolenia są przywiązane do osoby, której zostały nadane i nie mogą być odstępowane innym osobom.

Zezwolenia na czas określony nie mogą być udzielane na okres dłuższy, niż 6 miesięcy.

§ 3.

Zezwolenia, o których mowa w § 1, mogą być cofnięte przez urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych:

a) bez wypowiedzenia — w razie naruszenia przez sprzedawcę przepisów § 9 niniejszego rozporządzenia,

b) bez podania powodów, według swobodnego uznania urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych, za co najmniej trzymiesięcznem wypowiedzeniem.

§ 4.

Zezwolenia, o których mowa w § 1, wygasają:

a) w razie nierozpoczęcia sprzedaży najpóźniej w ciągu miesiąca od terminu, określonego w zezwoleniu, o ile nie nastąpiło przedłużenie tego terminu przez urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych,

b) w razie śmierci osoby, której dano zezwolenie,

c) w razie zrzeczenia się zezwolenia przez osobę, która je otrzymała,

d) w razie upływu czasu, na jaki zezwolenie zostało udzielone.

Orzekanie o wygaśnięciu zezwoleń należy do urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych.

§ 5

Odwołania od orzeczeń o cofnięciu lub wygaśnięciu zezwoleń, o których mowa w § 1, rozstrzygają izby skarbowe (Urząd Wojewódzki Śląski). Orzeczenia ich są ostateczne w administracyjnym toku instancji.

Odwołanie powinno być wniesione za pośrednictwem urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych najpóźniej w ciągu dni 14-tu, licząc od dnia następnego po dniu doręczenie orzeczenia tego urzędu. Odwołanie wstrzymuje wykonanie orzeczenia.

§ 6.

Nie wolno bez zgody urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych uruchamiać nowych przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych w odległości bliższej, niż 50 metrów od przedsiębiorstwa (punktu) ulicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Postanowienie to nie dotyczy:

a) przedsiębiorstw, uruchamianych na mocy zezwoleń, o których mowa w § 1,

b) przedsiębiorstw, działających na mocy umów, zawartych z przedsiębiorstwem „Polski Monopol Tytoniowy“ w myśl art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 617),

c) sprzedaży wyrobów tytoniowych, uruchamianej w hotelach, lokalach rozrywkowych, zakładach gastronomicznych i bufetach.

§ 7.

W sprzedaży ulicznej wyrobów tytoniowych wolno sprzedawać tylko papierosy; prowadzenie sprzedaży innych wyrobów wymaga osobnego zezwolenia urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych, które może być udzielone tylko wyjątkowo, jeśli sprzedaż ma być wykonywana w pomieszczeniu (kiosku), które zapewnia należytą konserwację wyrobów tytoniowych. Zezwolenia takie urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych wydawać będą po zasięgnięciu opinji właściwego terytorjalnie zakładu sprzedaży wyrobów tytoniowych „Polskiego Monopolu Tytoniowego“.

Inni sprzedawcy wyrobów tytoniowych mają prawo sprzedawać wszystkie wyroby tytoniowe, wprowadzone do obrotu przez przedsiębiorstwo „Polski Monopol Tytoniowy“.

§ 8.

Sprzedawcy wyrobów tytoniowych obowiązani są do ścisłego przestrzegania przepisów, normujących sprzedaż wyrobów tytoniowych.

Do obowiązków ich należy w szczególności

a) wyłączanie ze sprzedaży wyrobów tytoniowych uszkodzonych, zepsutych lub nieświeżych,

b) umieszczanie, cennika wyrobów tytoniowych na widocznem miejscu w punktach sprzedaży,

c) umieszczanie zewnątrz lokalu szyldu, bądź napisu, wskazującego, że w danem przedsiębiorstwie sprzedaje się wyroby tytoniowe; postanowienie to nie dotyczy sprzedaży wyrobów tytoniowych w hotelach, lokalach rozrywkowych, zakładach gastronomicznych, bufetach i t. p.

d) udzielanie organom przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy" wszelkich wyjaśnień, związanych z prowadzeniem sprzedaży wyrobów tytoniowych.

§ 9.

Wzbroniona jest sprzedaż wyrobów tytoniowych, niezaopatrzonych znakiem przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy".

§ 10.

Sprzedawcy wyrobów tytoniowych obowiązani są, z wyjątkami, o których mowa w ustępach następnych, sprzedawać te wyroby po cenach detalicznych, ustalonych przez Ministra Skarbu.

Sprzedawcy, z którymi przedsiębiorstwo „Polski Monopol Tytoniowy" zawarło umowy, przewidziane w art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 84. poz. 617), obowiązani są sprzedawać wyroby tytoniowe innym sprzedawcom tych wyrobów po cenach nie wyższych, niż ceny detaliczne, zmniejszone o 9%.

Poza przypadkiem, wymienionym w ustępie poprzednim, sprzedawcy wyrobów tytoniowych mogą odstępować sobie te wyroby po cenach umownych.

§ 11.

Sprzedawcy, którzy w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiadali koncesję na sprzedaż wyrobów tytoniowych, o której mowa w ustępie pierwszym § 1, zachowują prawo do prowadzenia tej sprzedaży w tym punkcie, w którym prowadzili ją dotychczas. Przeniesienie tej sprzedaży do innego punktu wymaga zgody urzędu skarbowogo akcyz i monopolów państwowych.

Cofnięcie lub wygaśnięcie uprawnień, wymienionych w ustępie poprzednim, następu e zgodnie z §§ 3 i 4 niniejszego rozporządzenia.

§ 12.

Na czas do dnia 31 grudnia 1933 r. utrzymuje się rejony sprzedaży, wyznaczone na mocy dotychczasowych przepisów prawnych tym koncesjonarjuszom hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych, którzy otrzymali koncesję na taką sprzedaż przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

W okresie tym przedsiębiorstwa sprzedaży wyrobów tytoniowych, znajdujące się w poszczególnych rejonach, mogą się zaopatrywać w wyroby tytoniowe tylko bądź bezpośrednio w hurtowni właściwej dla danego rejonu, bądź tez w innych przedsiębiorstwach sprzedaży, należących do tego samego rejonu.

§ 13.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1933 r.

Równocześnie tracą moc obowiązującą:

a) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31. marca 1932 r. o koncesjonowanej sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 266) oraz z dnia 23 grudnia 1932 r. w sprawie zmiany tego rozporządzenia (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 965), z zastrzeżeniem, wynikającem z postanowień art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 617).

b) rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17. listopada 1931 r. w sprawie zapasów wyrobów tytoniowych, które mogą posiadać osoby prywatne (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 856).

Minister Skarbu
(—) Wł. Zawadzki.

3.

Zarządzenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozp. Min Rolnictwa z dnia 9. 1. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19. poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Wiktora Sikory w Orzegowie przy ul. Bytomskiej nr. 3 urzędowo stwierdzono zarazę i pomór świń.

Za Starostę:
(—) Mgr. Pietrański
Referendarz.

4.

Obwieszczenie

o zatwierdzeniu ławników.

Na podstawie § 84 ustawy o ustroju dla gmin wiejskich z 3. VII. 1891 r. (zb. ust. str. 233) zatwierdziłem na mocy aktu wyborczego Rady gminej w Goduli z dnia 9. października 1933 r. jako honorowych ławników gminy Godula pp. Edmunda Andrzejewskiego, Karola Popendę i Adolfa Zagórę.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński.

5.

Ogłoszenie.

Zgodnie z § 13 statutu Powiatowego Sądu Kupieckiego w Świętochłowicach z 12 lutego 1932 ogłasza się poniżej zgłoszoną i zatwierdzoną przez Główny Wydział Wyborczy w dniu 2 listopada 1933 listę kandydatów na ławników do wymienionego wyżej Sądu ze strony pomocników handlowych:

Ławnicy:

1. Jaksik Teodor,	urz. biur.	kop. Szarlej Biały,	lat 41,	Król.Huta,Dombka 7.
2. Kielbasa Ignacy,	„	huty Zgoda,	„ 35,	Król. Huta, Dąbrowskiego 13.
3. Krusze Augustyn,	„	kop. Wawel,	„ 32,	Ruda, Kościelna 21.
4. Brachaczek Jerzy,	„	kop. Niemcy,	„ 28,	Świętochłowice, Wolności 1a.

Zastępcy ławników:

1. Gaida Jerzy,	pom. handl.	Firmy Gajda,	lat 25,	Świętochłowice, Kolejowa 3.
2. Kściuczyk Wilh.,	urz. biur.	huty Zgoda,	„ 27,	Siemianowice, Miarki 1.
3. Jeziorek Edmund,	„	huty Pokój,	„ 26,	N. Bytom, Korfantego 16.
4. Gajdzik Filip,	„	kop. Szarlej Biały,	„ 36,	Brzozowice, Krótka.

Ponieważ ze strony pomocników handlowych złożono tylko jedną listę kandydatów, wybory nie odbędą się, a wymienionych na tych listach kandydatów uważa się zgodnie z ustępem 8 § 13 powołanego statutu za wybranych bez przeprowadzenia aktu wyborczego.

Ze strony kupców nie zgłoszono żadnej listy kandydatów, wobec czego zgodnie z § 21 powołanego statutu wyboru ławników dokona Wydział Powiatowy w Świętochłowicach.

Świętochłowice, dnia 2 listopada 1933 r.

Przewodniczący
Głównego Wydziału Wyborczego
(—) Pietrański.

6.

Statut

o poborze specjalnych opłat drogowych na rzecz gminy Brzozowice-Kamień uchwalony przez Radę gminną w dniu 25-go października 1933 r. na podstawie art 19 ustawy z dnia 9. stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U.Ś. Nr. 3, poz. 3) oraz art. 32 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30).

§ 1.

Opłacie drogowej, przeznaczonej na pokrycie wydatków na utrzymanie i budowę dróg podlegają:

a) grunty podlegające państwowemu podatkowi gruntowemu,
b) przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, wykupujące świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne,
c) nieruchomości w miastach i budynki w gminach wiejskich, podlegające państwowemu podatkowi od nieruchomości, a do czasu wprowadzenia tego podatku, samoistnemu podatkowi komunalnemu od budynków.

Do uiszczenia opłaty obowiązane są osoby, którym wymierzono wymienione w ustępie poprzednim podatki.

§ 2.

Ogólną sumę opłat na potrzeby dróg w gminie Brzozowice-Kamień uchwala Rada gminna corocznie na okres roku budżetowego, przy równoczesnem ustaleniu wysokości kwot, które rozdzielone być mają pomiędzy poszczególne źródła opodatkowania, wymienione w § 1.

Uchwały powyższe podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

§ 3.

Podział ogólnej sumy opłat (§ 2) pomiędzy poszczególnych płatników opłaty przeprowadza się w ten sposób, że iloraz, otrzymany z podzielenia tejże ogólej sumy przez sumę wymierzonych w poprzednim roku na obszarze gminy Brzozowice-Kamień państwowych podatków od gruntów, od przemysłu (od obrotu, świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych) oraz od nieruchomości względnie komunalnego podatku od budynków — mnoży się przez sumy, przypadające na poszczególnych płatników podatków od gruntów, przemysłu i handlu oraz od nieruchomości (budynków).

§ 4.

Wymiaru opłaty w myśl zasad, podanych w § 3, dokonuje organ wykonawczy związku komunalnego, który należność podatkową uwidacznia w nakazie płatniczym, doręczonym zobowiązanemu do uiszczenia opłaty.

§ 5.

Opłata ma być uiszczoną w kasie gminnej w terminie 14 dni. licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

§ 6.

Przeciwko wymiarowi opłat drogowych służą płatnikom środki prawne, obowiązujące w zakresie samoistnych danin komunalnych.

§ 7.

Do przymusowego ściągania opłat drogowych mają zostosowanie przepisy obowiązujące przy egzekucji danin komunalnych.

§ 8.

Niniejszy statut obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Zarząd gminny:

(—) Szymonek (—) Liwowski (—) Kala

Rada gminna:

(—) Kłosek Walenty (—) Waloszczyk Tom.
(—) Wydera Alojzy (—) Tomala Tomasz
(—) Koryciorz Andrzej (—) Kempiński

Do uchwały z dnia 25. października 1933 r.

Brzozowice-Kamień, dnia 26. X. 1933 r.

Kom. Naczelnik gminy
(—) Szymonek

Uchwała.

Statut o poborze specjalnych opłat drogowych w gminie Brzozowice-Kamień zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji wiejskiej łącznie z art. 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

Świętochłowice, dnia 26. X. 1933 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy
(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 28. X. 1933 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
zp.
(—) Macha

Ogłoszono:

Brzozowice-Kamień, dnia 2. XI. 1933 r.

Kom. Naczelnik gminy
(—) Szymonek.

7.

Obwieszczenie
w sprawie założenia osady w W. Hajdukach.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że p. Smyczek Helena z Wielkich Hajduk ulicy Głowackiego 1. zamierza wybudować na swym gruncie, położonym w miejscu przy przedłużonej ul. Leśnej dom mieszkalny i stawiła wniosek o potrzebne do tego zezwolenie stosownie do ustawy osadniczej z dnia 10. 8. 1904 r. (Zb. Ust. str. 277).

Plany wyłożone są w ratuszu pokój nr. 16. w czasie od 13. XI. 1933 r. do 3. XII. br. włącznie.

Sprzeciwy mogą strony zainteresowane wnieść w czasie od 13. XI. 33 r. do dnia 3. XII. br. włącznie do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach. Sprzeciwy wniesione po tym terminie nie będą uwzględnione.

W. Hajduki, dnia 7. XI. 1933 r.

Naczelnik gminy
(—) Grzesik.

OGŁOSZENIA

Druk: Konrad Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 11-10